

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 4.3.2014 tekemän päätöksen asiassa R 459/2013-4 siltä osin kuin siinä hylätään valitus tutkijan päätöksestä, jolla evättiin yhteisön tavaramerkkijärjestelmän mukainen suoja kuviomerkin nro 1 100 187 Euroopan unionin kattavalle kansainväliselle rekisteröinnille luokkiin 9, 14, 18 ja 25 kuuluvia tiettyjä tuotteita varten
- hyväksymään kuviomerkin nro 1 100 187 rekisteröiminen luokkiin 9, 14, 18 ja 25 kuuluvien kaikkien tuotteiden osalta ja toissijaisesti niiden tuotteiden osalta, joiden käyttö on nimenomaisesti näytetty toteen
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan kantajalle SMHV:ssä käydyssä menettelyssä aiheutuneet ja tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: toistuvan kohokuvion mallia esittävän kuviomerkin Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti luokkiin 9, 14, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Tutkijan päätös: hakemuksen osittainen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan rikkominen.

Kanne 2.5.2014 – Vinnolit v. komissio

(Asia T-318/14)

(2014/C 223/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Saksa) (edustajat: asianajaja M. Geipel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) siltä osin kuin se koskee EEG-lisämaksujen alentamista paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan omat ja kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: kyse ei ole SEUT 107 artiklan tarkoittamasta tuesta

- Kantaja väittää, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädettyjen EEG-lisämaksujen alentamisessa paljon energiaa käyttävien yritysten osalta on kyse yksityisoikeudellisen tasausmekanismin muutoksesta. Sillä ei myönnetä minkäänlaista etua valtion varoista tai valtion valvonnan alaisista varoista.

2. Toinen kanneperuste: kyse ei ole myöskään uudesta tuesta

- Kantaja väittää lisäksi, että EEG-lisämaksujen alentamista paljon sähköä käyttävien yritysten osalta ei ole pidettävä SEUT 108 artiklassa tarkoitettuna uutena tukena, koska Euroopan komissio on aiemmin luokitellut uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemisen rahoitusmekanismin Saksan liittotasavallassa valtiontukioikeudellisesti hyväksyttäväksi eikä sitä ole tähän mennessä olennaisesti muutettu.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuksien ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

- Kantaja esittää tässä kohtaa, että Euroopan komissio ei ole käyttänyt tai ei ole riittävästi käyttänyt sillä olevaa harkintavaltaa, kun se ensinnäkään ei ole ottanut huomioon muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asianomaisille yrityksille aiheutuvia huomattavia haitallisia vaikutuksia ja kun se toiseksi on aloittanut tutkintamenettelyn sellaisena ajankohtana, jona se ei enää ollut tarpeen.

4. Neljäs kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaus

- Kantaja väittää, että antamallaan päätöksellä Euroopan komissio on loukannut asianomaisten yritysten luottamuksensuojaa, koska Euroopan komissio on aiemmin luokitellut uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemisen rahoitusmekanismin Saksan liittotasavallassa valtioneuvostokiokeudellisesti hyväksyttäväksi eikä sitä ole sen jälkeen olennaisesti muutettu.

5. Viides kanneperuste: toimivallan ylittäminen

- Lopuksi kantaja väittää, että rajoittamalla epäasianmukaisesti Saksan liittotasavallalle primaari- ja sekundaari- oikeudellisesti kuuluvaa uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemismuodoista päättämistä koskevaa harkintavaltaa Euroopan komissio on kyseisessä päätöksessään ylittänyt sille annetun toimivallan rajat.

Kanne 12.5.2014 – Azarov v. neuvosto

(Asia T-331/14)

(2014/C 223/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mykola Yanovych Azarov (Kiova, Ukraina) (edustajat: asianajajat G. Lansky ja A. Egger)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (EUVL L 66, s. 26) sekä Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (EUVL L 66, s. 1), siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- päättämään prosessinjohtotoimista unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan nojalla
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: perusteluvollisuuden loukkaaminen

Tässä kohtaa kantaja vetoaa muun muassa siihen, että riidanalaisten toimien perustelut eivät anna kantajalle mahdollisuutta riitauttaa niitä unionin yleisessä tuomioistuimessa eivätkä unionin yleiselle tuomioistuimelle mahdollisuutta arvioida niiden lainmukaisuutta.

2. Toinen kanneperuste: perusoikeuksien loukkaaminen

Tämän kanneperusteen yhteydessä kantaja vetoaa omistusoikeuden ja taloudellisen toiminnanvapauden loukkaamiseen. Kantaja moittii myös säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden suhteettomuutta. Lopuksi hän esittää, että hänen puolustautumisosoikeuksiaan on loukattu.